לכבוד
האלוף איתי אופיר
הפרקליט הצבאי הראשי

עונש מוות למחבל שרצח את בעלי

בערב יום כיפורים האחרון, בעלי ואב לששת ילדי, נתנאל שוקרון הי״ד, נורה ונרצח בידי המחבל הארור קדרי סמארה, פעיל חמאס, בעת ששהה סמוך למעיין עין ריא, כל זאת לעיני בני בכורי, יואב, בן 16 בלבד.

בעלי ז״ל נרצח בידי מחבל ״פלסטיני״ רק כי הוא יהודי ורק בשם שנאת ישראל ורצון בהשמדת מדינת ישראל.

עוד אני מתאבלת ומנסה לעכל, בימים האחרונים פורסם כי הפרקליטות שאתה עומד בראשה מתכונת להגיש כתב אישום בתחילת שבוע הבא, **אך במקום לדרוש עונש מוות בהתאם לחוק, אתם מתכוונים לדרוש מאסר עולם**.

חוק עונש מוות למחבלים של חה״כ לימור סון הר-מלך מעוצמה יהודית, אלמנת טרור ששילמה את המחיר הכבד מנשוא ממש כמוני, הוא ברור וחד משמעי. מחבל שרצח עונשו מוות, בלי אבל ובלי אולי.

דרישת מאסר בלבד משמעותה לא רק צפצוף על החוק, אלא גם ובעיקר מתן פרס לטרור ותמריץ למחבלים לחטוף יהודים על מנת לשחרר את המחבל יחד עם מחבלים נוספים עם דם על הידיים בעסקה נוספת כגיבורים וכמנצחים.

לפני קצת יותר משנה מונית לפרקליט הצבאי הראשי, לאחר שקודמתך בתפקיד הותירה אדמה חרוכה ופרקליטות צבאית עם אפס אמון ציבורי.

ואכן עם כניסתך לתפקיד הדגשת את הצורך ב״השבת האמון״, הן של המפקדים והמשרתים בצה״ל והן של הציבור הישראלי, במערכת המשפטית הצבאית.

לכן אני מתקשה להאמין שיש אמת בפרסום ומתקשה לקבל כי תאפשר לעוול הנורא הזה לקרות, לי, למשפחתי ולכל עם ישראל. אני מתקשה להאמין כיצד צפצוף על חוק עונש מוות למחבלים, ועל הדרישה הבסיסית של עונש מוות למחבל הארור, מתכתב עם השבת אמון הציבור.

ובכל זאת, בחרתי לכתוב מכתב זה כדי להסיר כל ספק.

אני דורשת, מתחננת וזועקת כי המחבל הארור לא יחיה דקה אחת אחרי גזר הדין, ולא יזכה להשתחרר בעסקה הבאה ולייצר עוד שכול, עוד כאב ועוד טרור.

אִתַּי, בידך, ורק בידך הדבר. כמאמר מרדכי היהודי מי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות.

מירב שוקרון